

Ďalšia „zmena paradigmy“: Švajčiarski biskupi dôrazne odmietajú liečbu homosexuality a transrodovosti!

28. mája 2026 ✚ *Aktuality* ✚ *Cirkevná kríza, LGBT*

Konferencia švajčiarskych biskupov (SBK) v utorok šokujúco oznámila, že sa „dôrazne“ stavia proti konverzným opatreniam, ktoré sa snažia zosúladiť sexuálnu orientáciu alebo „rodovú identitu“ človeka s jeho Bohom daným pohlavím. To je postoj úplne protikladný k tomu, ktorý Cirkev doteraz k podobným liečbam zaujímala a spochybňuje celý doterajší katolícky naratív, ako pomáhať ľuďom trpiacim homosexuálnou či transsexuálnou anomáliou.

Ilustračný obrázok, zdroj: wikimedia commons

Konverzná terapia, nazývaná aj reparatívna terapia, je tvorená súhrnom psychologických, poradenských alebo náboženských postupov, ktorých cieľom je zmeniť alebo potlačiť homosexuálnu orientáciu či rodovú identitu človeka a priviesť ho k prijatiu biologického pohlavia alebo heterosexuálnej orientácie. Progresívni kritici vyvolávajú dlhodobu ohľadom tejto terapie hystériu a tvrdia, že takéto zásahy môžu spôsobovať psychickú ujmu. Zástancovia naopak argumentujú právom človeka vyhľadať pomoc, ak chce zmeniť svoje správanie alebo zvládnuť nechcené sexuálne pocity.

Švajčiarski biskupi, ktorí doputovali na synodálnej ceste zrejme poriadne ďaleko, vydali tento týždeň svoje vyhlásenie na podporu zákazu konverzných opatrení pre deti a mladých dospelých, ktorý bol navrhnutý vo švajčiarskom parlamente. Ako návrh zákona vysvetľuje, konverzné opatrenia, známe aj ako tzv. „konverzná terapia“ alebo „liečenie homosexuality“, majú za cieľ

„prepólovať“ homosexuálnu predispozíciu človeka na heterosexuálnu alebo zmeniť rodovú identitu dotknutých osôb.

Nestačila im však len podpora, museli ešte navyše aktivisticky burcovať za progresívne hodnoty:

„**SBK dôrazne odmieta konverzné opatrenia**,“ vyhlásili biskupi vo svojom utorkovom stanovisku. „Nie sú zlučiteľné s pastoračným poslaním založeným na prijatí, pravdivosti a ochrane osoby. V náboženskom kontexte sa takéto praktiky môžu stať duchovným zneužívaním, keď sú ľudia zahanbovaní, zastrášovaní alebo manipulovaní v mene Boha.“

„Praktiky, ktoré sa snažia zmeniť alebo potlačiť sexuálnu orientáciu, rodovú identitu alebo rodový prejav, odporujú dôstojnosti osoby ako obrazu Boha a môžu spôsobiť značnú ujmu,“ uviedla ďalej SBK.

Švajčiarski biskupi tak naznačujú, že homosexuálna orientácia a „transrodové“ identity nie sú vnútorne nezriadené (zvrátené), ale sú dokonca dobré, čo odporuje katolíckemu učeniu, ktoré označuje homosexuálnu náklonnosť za „objektívne nezriadenú“.

Katechizmus katolíckej Cirkvi uvádza: „Opierajúc sa o Sväté písmo, ktoré predstavuje homosexuálne skutky ako závažnú skazenosť, tradícia vždy vyhlasovala, že „homosexuálne skutky sú vnútorne nezriadené“.“ Predstieranie alebo presvedčenie, že človek patrí k opačnému pohlaviu, je takisto zvrátené a dlhý čas bolo všeobecne považované za duševnú poruchu, v podstate za fetišizmus.

Vyhlásenie švajčiarskych biskupov môže dokonca naznačovať, že homosexuálna orientácia a zmätené „rodové identity“ sú rovnocenné k prirodzenej sexuálnej orientácii a identite. Ak by následne homosexualita a heterosexualita boli len morálne rovnocenné, neutrálne alternatívy, neexistoval by dôvod odporovať slobodnému rozhodnutiu človeka usilovať sa o jednu z týchto alternatív.

Lenže homosexuálne vzťahy aj transgender zákroky prinášajú fyzické násilie, napríklad chirurgické zmrzačenie. Konverzná terapia naopak okrem toho, že je slobodne zvolená pozostáva prevažne z poradenstva zameraného na prekonanie nechcených homosexuálnych pocitov alebo prijatie vlastného biologického pohlavia; jej účinnosť podľa autorov podporujú štúdie aj svedectvá ľudí, ktorým pomohla.

Švajčiarski biskupi sú tak podľa textu logicky nekonzistentní a zároveň radikálne odporujú katolíckemu učeniu. Samotný švajčiarsky návrh zákona je pritom výslovne otvorený „medicínsky indikovaným opatreniam na zmenu pohlavia“, čo podľa kritikov ukazuje dvojaký meter v prospech opatrení odporujúcich prirodzenému pohlaviu človeka.

Ak by bol zákon prijatý, zakázal by pre maloletých a mladých dospelých „všetky opatrenia zamerané na zmenu („zmenu polarity“) alebo potlačenie sexuálnej orientácie, rodovej identity alebo rodového prejavu (SOGIE).“

Odôvodnenie navrhovaného zákazu konverzných terapií vo švajčiarskom parlamente tvrdí, že tieto terapie považujú homosexualitu a transidentitu za „choroby“ a údajne „môžu preukázateľne viesť k veľkému utrpeniu, psychickým poškodeniam až k samovražedným sklonom postihnutých osôb, pričom nemajú terapeutický prínos“.

Odporcovia „konverznej“ alebo „reparatívnej“ terapie často vyvolávajú odpor voči tejto praxi pripomínaním okrajových a dávno zastaraných praktík, ako boli elektrické šoky a iné fyzicky škodlivé zásahy, ktoré sa dnes už nepoužívajú.

Okrem toho homosexuáli a osoby s rodovou dysfóriou vykazujú výrazne vyššiu mieru psychických problémov vrátane depresie a úzkostí, čo môže skresľovať výsledky akýchkoľvek intervencií, ktorých sa zúčastňujú.

Malta, Nemecko, Francúzsko a Grécko už zaviedli celoštátne zákazy konverzných terapií a podobné návrhy zákonov sa pripravujú v Belgicku, Írsku, Holandsku, Poľsku, Portugalsku a Španielsku.

V USA síce viac než 20 štátov prijalo zákazy konverznej terapie, no rozhodnutie Najvyššieho súdu z marca 2026 v prípade *Chiles verzus Salazar* rozhodlo proti zákazu v Colorade s odvolaním sa na porušenie práv garantovaných Prvým dodatkom ústavy. Toto rozhodnutie môže ovplyvniť aj presadzovanie zákazov konverznej terapie v ďalších štátoch.

Katolícka tradícia síce vždy rozlišovala medzi samotným pokušením alebo náklonnosťou a medzi skutkom a Cirkev vždy učila, že človek s homosexuálnymi sklonmi má rovnakú ľudskú dôstojnosť ako každý iný človek a preto nesmie byť terčom nenávisti, avšak to neznamená, že spoločnosť má tolerovať verejnú prezentáciu takýchto sklonov a pokušení. Tie patria do spovednice a nie do médií. Rovnako odpor verejnosti k verejnej prezentácii homosexuálnych sklonov a pokušení, aj keby nedošlo ku skutkom, Cirkev neinterpretovala ako „nenávisť“, ale ako legitímnu ochranu morálky a Bohom stanoveného poriadku.

O to viac tradičné katolícke učenie považovalo homosexuálne skutky za morálne neprípustné a homosexuálnu náklonnosť označovalo za objektívne neusporiadanú, pretože nesmeruje k prirodzenému a objektívnemu cieľu sexuality, ktorým je manželstvo muža a ženy a plodenie detí. Pastoračný prístup Cirkvi preto spočíval v duchovnom vedení, sviatostnom živote, askéze, modlitbe a snahe viesť človeka s homosexuálnymi poruchami k čistote života podľa jeho stavu a samozrejme aj k liečbe.

Z pohľadu katolíckej tradície je samozrejme neprípustné ponižovanie alebo neľudské praktiky voči ľuďom zápasiacim s homosexuálnymi sklonmi či rodovou zmätenosťou. Tradičný katolícky prístup vždy chápal pomoc takýmto ľuďom predovšetkým ako duchovnú a morálnu pomoc, nie ako experimentálne alebo kruté zásahy. Ide o dobrovoľné duchovné poradenstvo či psychologickú pomoc ľuďom, ktorí sami chcú žiť v súlade s tradičnou katolíckou morálkou.

Branislav Krasnovský

Zdroj: lifesitenews.com, titulný ilustračný obrázok, zdroj – wikimedia commons

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/dalsia-zmena-paradigmy-svajciarski-biskupi-dorazne-odmietaju-liecbu-homosexuality-a-transrodovosti/>